

Sygn. akt III KZ 34/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2016 r.,

zażalenia skazanej

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 5 maja 2016 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lutego 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w Lublinie wpłynęło pismo M. P. będące jej osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 27 listopada 2007 r., sygn. akt XI Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 31 sierpnia 2007 r., sygn. akt II K 229/06.

Zarządzeniem z dnia 23 lutego 2016 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie na podstawie art. 80a k.p.k. i art. 545 § 2 k.p.k. wyznaczył M. P. obrońcę z urzędu w celu zbadania podstaw i ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Opinią z dnia 4 kwietnia 2016 r., adw. P. D., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformował Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 27 listopada 2007 r., sygn. akt XI Ka 1176/07, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 31 sierpnia 2007 r., sygn. akt II K 229/06.

W następstwie powyższego Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie w dniu 8 kwietnia 2016 r. wezwał skazaną do uzupełnienia braku formalnego jej wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.

Skazana tego braku nie usunęła i wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego oraz podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego nie złożyła. Pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. zwróciła się jedynie o wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu, gdyż nie zgadzała się z opinią dotychczasowego obrońcy o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie.

W związku z tym Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie zarządzeniem z dnia 5 maja 2016 r. na podstawie art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia osobistego wniosku skazanej o wznowienie postępowania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła M. P., w którym oświadczyła, że została niewinnie skazana oraz wniosła o ponowne zbadanie sprawy podnosząc, że w sprawie ujawniły się nowe fakty i dowody nieznane przedtem sądowi w postaci listu do redakcji gazety „[...]”, którego anonimowy autor przyznał się do popełnienia przypisanego jej czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że unormowanie zawarte art. 545 § 2 k.p.k. wymaga, by wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, był sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Oznacza to, że o złożeniu wniosku o wznowienie postępowania nie decyduje wyłącznie wola skazanego, ale ustanowiony lub wyznaczony adwokat, bądź radca prawny, który

badając akta stwierdza istnienie lub brak podstaw do sporządzenia takiego wniosku.

Ustanowiony w sprawie obrońca z urzędu – adw. P. D., nie znalazł podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienia postępowania w sprawie skazanej (pisemna opinia k. 16-23).

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 120 k.p.k., zasadnie wezwano skazaną do usunięcia braku formalnego jej osobistego wniosku w terminie 7 dni przez złożenie takiego wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata, bądź radcę prawnego, pod rygorem odmowy jego przyjęcia.

Skazana M. P., po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia podanego wyżej braku formalnego (k. 29), braku tego w określonym terminie nie uzupełniła. W tej sytuacji zaskarżonym zarządzeniem słusznie odmówiono przyjęcia jej osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Zauważyć przy tym należy, że dotychczasowe rozstrzygnięcie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanej o wznowienie postępowania nie zamyka jej procesowych możliwości dalszego ubiegania się o wznowienie postępowania, o ile spełnione zostaną formalne wymagania przewidziane w Kodeksie postępowania karnego, przy czym należy zastrzec, że co do zasady przepisy te (art. 84 § 3 k.p.k.) nie dają podstaw do wyznaczania z urzędu kolejnych obrońców.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.